

ВІСНИК

Адміністрація
Редколегії і Контори
В. Вислянського, № 38.

Оплатити, предплатити
по 1 карб. 40 коп.
тому статтю після виходу
і по 2 карб. верстатом.

Народня газета виходить двічі в тиждень

Приняття передплата на єдинокну газету

СЕЛЯНСЬКЕ СЛОВО

що виходить у Києві два рази в тиждень.

До кінця червня передплата коштує 40 коп.

З 1 липня передплата буде коштувати:

Місячно 1 карб. 60 коп.

Чвертьрічно 4 " 50 коп.

З саванна вкрити, на газету, 1 карб. 40 коп.

З саванна вкрити, на газету, 1 карб. 40 коп.

Од контори.

Вислянський перше число

«Селянського Слова» на всі

адреси, які могли ми заго-

товити, дуже просять на-

ших читачів і прихильників

передавати нашу газету

руку до рук, щоб вона попа-

ла й тим, кому ми її не ви-

силали. У волостях, куш-

ми висилаємо по кілька при-

мирників просимо розкрити

їх на видному місці і пере-

дати в поблизиць села.

Селяне-хлібороби!

Пускаємо нашу газету

між людей і просямо її ши-

ро приймати!

Цілью нашої внести світ-

ло під селянську стріку,

прийти до хліборобів з по-

радою і розвагою.

Проста, праця і органі-

зація—ось ті три заповіді,

котрих вчитимемо ми.

Не сік заповідях стоять всі

міцні держави. На них хочемо

і ми допомогти збудувати

велику, вільну і незалежну

Україну.

Справи освіти, державна

земельна ось про що найбіль-

ше писатимемо ми в нашій

газеті.

За всі статі, що нам над-

силити нашу читачів-хлі-

боробів—шира дяка!

На всі їх запитання шира

відповідь і порада. Редакція.

Українська держава і хлібороби.

Ось вже чотирі роки минає,

як стігався в нас війна. Брали

в Биманів та Австрійців, а

тотер в Москалів. Ось вже

річ минає, як чека в нас

як і порад, як стати обом

вага змага—і які дурень, які

стараються?

Що стася в нас, що в нас

набавило стругу хлібороба

та в уроч, що він готов

всего, він змилостився

справу півданих, Півданих,

на в сс справу. Як же в пері

де робили в нас, що в нас

в нас, а в нас ми собі само

в нас, а в нас ми собі само

в нас, а в нас ми собі само

в нас, а в нас ми собі само

в нас, а в нас ми собі само

в нас, а в нас ми собі само

як та першодна табл. той

двася чи били: по стар

Або поновітні чи новітні

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

по стар, що мала стася

До зїзду представників земств.

Перед кількома днями від-

булася в Києві всеукраїнська

конференція представників

земств. Конференція велася

під президентством С. Пет-

ляки, котрий і висловив на

ній першій промові, а після

цього доклада про те, які за-

дання стоять перед земськи-

ми установами та яку роботу

мають вони зробити, коли

мають принести народом ко-

ристь.

З приводу цієї конференції

ми хочемо сказати кілька

снів.

Ніхто не заперечить, що в

часі старого царського режі-

му наші земства були одно-

кими установами, але ще мо-

ла пропастями, яка-така су-

спільна робота. Правда, цар-

ський уряд давав добре про-

те, щоб у земства не попа-

дали люди, котрі працювали

передусім для народу, але

всє такі земства робили те

ж саме, що і тепер.

З урядом царських поряд-

ків не повинна однак спів-

ватися діяльність земств. Во-

нині земства земства? Для

утримання державно-супер-

ничного ладу слухать що права

держави уряди, як міністер-

ства, і підчинені їм по місцях

менші уряди, однак крім

них потреба в кожній куль-

турній суспільності є *малі*

установа, котрі відповідають

місцевим потребам, і мали

своє власне поле діяльності

поза полем діяльності дер-

жавних урядів.

Однак ці два окремі поля

діяльності повинні разом до-

повняти себе, а не йти в

розрив із собою. Значить це

у своїй промові С. Петляка,

та закликав до поважної праці

в справі намічену плану

робити земства в умовах мир-

ного часу.

Особливо в такій молодій

державі, якою являється

Україна, повинна робота

земств йти в парі з роботою

державних урядів, бо для гар-

ного й трієвого виведення

державної будови треба згід-

них змагань усіх суспільно-

громадянських сил. Усі гро-

мадські установи на Україні

мають проводити свою робо-

ту *в тім знаменні відділення*

нашої молоді держави, то

значить, що вони у своїй

роботі повинні робити пере-

вартість хлібороба держави.

Дні 30 хліба вбиває

Кали влізав до шкільної на дорі

дошкі на Успені.

До земельної реформи.

Двоє гетьманів України два ра-

за викопався докладніше про

те, як він залучує унаслідок

держави і передусім земськи-

порядки на Україні.

Перший раз було не для 30

книги, а другий раз сего на

днях.

Як відомо може читачам, що

під кінець Іюня Іюня Іюня Іюня

ної Ради зорганізувався в

Полтаві нова селянська пар-

тія, котра відкинула безплоту

селянство землі, та пославши

у своїй півні захочави дробів

селянської власності на землю

які чому допомогли та

прагнучи розвинути своїй де-

лени власний та користь се-

ла. Під нова парії власний

вартість хлібороба держави.

Дні 30 хліба вбиває

Кали влізав до шкільної на дорі

дошкі на Успені.

один Бельмошані потрібав
під Україну, обомовляв
всіх українців, обомовляв
в усіх містах Київ, потім
безліч малих міст, селищ,
селищ в Україні, обомовляв
всіх, все на чужині, в
окружності.

Тепер більшість наших студентів і їх представників приїжджає в Москву, щоб зробити в Університеті. Після того до власного міста, де не прийшло ані одного студента.

включено тижасову графіку де-
маркаційну лінію між Україною і
Росією та дозволено заповнювати

Дійти було самим шир.

точно тепер не можна це сказати. А який він повинен бути, при
кільки ще не раз малюємо його.

Напрямки тільки пригадую, що Україна вже заключила з Мо-

рівно двіста шістьдесят чотирь років цьому назад. Тоді вистав

вогдан Амелянський з'єднав
Україну з Москвою під од-
ном царською рукою. Ця па-

урочисту обілку піддержувати умови цього договору з не на-
рушувати українські прав. Ане

на словах і обіцянках-смітцях
бо царі і папи й думали, як їх
вкоротити українські права

заоратна исто Украјна и московски
лабети. I Украјна пераз мује
оборонати свој права пераз Мо

скопшиной, близка к Москвитине
и сын Хмельницкого Юразь
воровал зипун и тетрадь Иван

Виноградський і славний ієрарх
Петро Дорошенко. Але, як по-
знають читачі з українською істо-

рі, ці війни були для України нещасливі, бо проти неї виступала ще й Польща.—так по на

кінець Москва й Польща розді-
лили поміж себе нещасну Украї-
ну.

І щойно тепер виборозі собі
український нарід незалежність,
знов закладає з Москвою нові

договір, але там разом уже кра-
пий піж за ієрємиз Богданів
Хмельницького. Але як такі та-

кі і тепер треба зрозуміти, що Москвитини не схожі на українців і слов'ян навіть і по

заключенню цього миру, і коли український народ не хоче ново-го гноб, то повинен добре збір-

гати на будуче та загоді скріплювати самостійну Україну, щоб вона ніким чином не позолитилася.

Московини повторити свої зау-
вання над Україною.

Ось що зробили в себе ба

всѣхъ людей, самоу праву при
целъ наши брати европейскы
сестене.

Не у сандаників—москві
копі підіть на своїх нивах
не у тих, кого нам досі пока-

зувала за зразок щастя, годиться
нам учинися, а у європейських
хліборобів. Прада, провіта

кооператива нехай будуть нашим зброєю і нашими шляхами до світлої будучини нашого села.

СТАВ.
І ХОЧ ДОВГА І ЧОРНА ВІЧ,
ТАК САМОЖАК ПІСЛЯ НЕЇ ТАКИ ВАС

таве яскрий день, — мусить прийти той світлий день для нашої України, для її змученого селянина.

Туди в парово ірані, про-
дства, іноді й розпорані катімо м

Скачайте в себе каждый час.
Но слушайте.

руїни знову кличе. Руїна—смерть, і хто приймає до руїни, і хто хотімо жити.

1

